

യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും അവന്റെ വലിയ ക്ഷണവും (11:25- 30)

തന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടും, തന്റെ ഉപദേശത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ പട്ടണങ്ങൾക്കു വരുവാനുള്ള ദുർഗതി അറിയിച്ചശേഷം, യേശു പരസ്യമായി ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും മഹത്തായ ഒരു ക്ഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അവന്റെ പിതാവിനെ പുകഴ്ത്തൽ (11:25-27)

²⁵ആ സമയത്തു തന്നെ യേശു പറഞ്ഞത്, “പിതാവേ, സ്വർഗത്തിനും ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവേ, നീ ഇതു ജ്ഞാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മറച്ചു ശിശുക്കൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. ²⁶അതേ പിതാവേ, ഇങ്ങനെയല്ലോ പിതാവേ, നിനക്കു പ്രസാദം തോന്നിയത്. ²⁷എന്റെ പിതാവ് സകലവും എങ്കൽ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനുമല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നില്ല.”

വാക്യം 25. ഈ വാക്യങ്ങളെ മുൻവേദഭാഗത്തോട് ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പ്രയോഗമാണ് **ആ സമയത്ത്** എന്നത്. അത് - ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ താൻ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് ശേഷവും, ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ശേഷവും - ക്രിസ്തു നടത്തിയ അവസാനത്തെ ക്ഷണമായിരിക്കാം അത്.

പുരുഷാരം കേൾക്കുവാനായിരുന്നു യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചത് (11:25-27). പരിമിത ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനുശേഷം എഴുപതുപേർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ തിരിച്ചെത്തിയ സന്ദർഭത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയാണ് ലൂക്കൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (ലൂക്കൊ. 10:17, 21, 22).

അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലെ ഉള്ളടക്കം എന്തായിരുന്നു? ഒന്നാമത്, ദൈവത്തെ **പിതാവ്** എന്നു വിളിച്ചു പുകഴ്ത്തുന്നു. ദൈവവുമായി, തനിക്കും ദൈവത്തിനും തമ്മിലുള്ള അദ്ദേഹമായ ബന്ധത്തെ അവൻ ആളുകളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയാണ് (യോഹ. 5:18; 10:30). രണ്ടാമത്, **സ്വർഗത്തിനും ഭൂമിക്കും നാഥൻ** എന്നു വിളിച്ച് അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു (പ്രവൃ. 17:24). മൂന്നാമത്, രക്ഷ മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിയാലോ, ആലോചനയാലോ, അല്ലെങ്കിൽ ശക്തിയാലോ അല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ കരുണാധികൃപകാരം നൽകുന്നതാണ് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. **ജ്ഞാനിയും വിവേകിയും ശിശുവും** തമ്മിലുള്ള ശരിയായ വ്യത്യാസം ബുദ്ധിയില്ല, മനോഭാവത്തിലാണ്; തങ്ങളിൽ തന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നവരും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് അത് (18:1-4;

21:15, 16; 1 കൊ. 1:18-31). “ജ്ഞാനിയും വിവേകിയും” വിചാരിക്കുന്നത്, തങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ അവർക്ക് കഴിയും എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് രക്ഷ തന്നെ ആവശ്യമില്ല എന്ന ചിന്തക്കാരോ ആയിരിക്കും. ആത്മീയമായി അവനിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരാണ് “ശിശുക്കൾ.” അവന്റെ മുൻപിൽ താഴുന്ന “ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായിരിക്കും” അവർ (5:3).

വാക്യം 26. അവന്റെ സത്യം “ജ്ഞാനികൾക്ക്” മറച്ചുവെച്ച് ശിശുക്കൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് യേശു ആ ചുരുങ്ങിയ പ്രാർത്ഥന അവസാനിപ്പിച്ചത്. അവൻ പറഞ്ഞു, “അതേ, പിതാവേ, അങ്ങനെയല്ലെ നീനക്ക് പ്രസാദം - തോന്നിയത്.” “ദൈവം നിഗളികളോട് എതിർത്തു നിൽക്കുകയും താഴ്മയുള്ളവരോട് കൃപ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും” (യാക്കോ. 4:6). അവൻ നിഗളികളോട് എപ്പോഴും എതിർത്തു നിൽക്കുകയും ഹൃദയം നൂറുങ്ങിയവരോട് കൃപ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും (യെശ. 57:15).

യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും, വിശേഷിച്ച് യെഹൂദപ്രമാണിമാർ, യേശുവിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അത് യേശുവിനോടുള്ള സമരമായി കണക്കാക്കരുത്. വാസ്തവത്തിൽ ആ തൃജീക്കൽ പോലും ദൈവപദ്ധതിയുടേയും ഉദ്ദേശത്തിന്റെയും ഭാഗമായിരുന്നു. അവൻ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു ആണെന്ന സത്യത്തെ അത് താഴ്ത്തി കളയുന്നില്ല.

വാക്യം 27. തന്റെ പ്രാർത്ഥന പുരുഷാരത്തോട് അവൻ വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ, ദൈവം എല്ലാം തന്റെ പുത്രൻ മുഖാന്തരം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. സത്യം യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു, “പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മടിയിലിരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രനല്ലാതെ, ആരും ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല, അവൻ പിതാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു” (യോഹ. 1:18). യേശു തന്നെ പറഞ്ഞു,

എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു ... ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും ആകുന്നു എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്ന വചനം സ്വയമായിട്ടല്ല സംസാരിക്കുന്നത്. പിതാവ് എന്നിൽ വസിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും എന്നു എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ; അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം വിശ്വസിപ്പിൻ (യോഹ. 14:9-11).

**അവന്റെ ക്ഷണം എല്ലാവർക്കുമുള്ളതാണ്
(11:28-30)**

²⁸“അദ്ധ്യാനിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമായുള്ളോരേ, എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കും. ²⁹ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയുമുള്ളവൻ ആകുന്നു. എന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ട് എന്നോട് പഠിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും. ³⁰എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമട് ലഘുവുമാകുന്നു.”

വാക്യം 28. പ്രാർത്ഥനക്കും വിശദീകരണത്തിനും ശേഷം, അവിടെ മാത്രം കാണുന്ന ഒരു ക്ഷണം നമ്മുടെ കർത്താവ് നടത്തിയിരിക്കുന്നു (11:28-30). തിരു

വെഴുത്തിൽ മറ്റു ക്ഷണങ്ങളിൽ യേശു ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. ക്ഷണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം സാർവ്വദേശിയമാണ്, അതിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഘനമുള്ളതും മനുഷ്യ - നിർമ്മിതവുമായ മതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വലിയ ഭാരം ചുമന്നുകൊണ്ടിരുന്ന യെഹൂദന്മാരായിരുന്നു അദ്ധ്യാനത്തിലായിരുന്നത്.

“എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ” എന്നു യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ആളുകൾ താഴ്മയോടെ വിശ്വാസത്താലും അനുസരണത്താലും അവന്റെ അടുക്കൽ വരുവാനാണ് അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവൻ മുഖാന്തരമാണ് ആളുകൾ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തേണ്ടത് (യോഹ. 14:6), രക്ഷക്ക് വേറൊരു വഴിയില്ല (യോഹ. 6:37, 60-69; പ്രവൃ. 4:12).

തന്റെ ശ്രോതാക്കൾ എല്ലാവരെയും ആണ് യേശു തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ക്ഷണിച്ചത്. അവന്റെ അവസാന ക്ഷണം, “സർവ്വ ലോകത്തിലേക്കും,” “സകല ജാതികളിലേക്കും” എത്തി (28:19; മർക്കൊ. 16:15), അതിനർത്ഥം രക്ഷവാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും അവശേഷിക്കുന്ന എല്ലാ കാലത്തേക്കുമാണ്. എല്ലാവർക്കും ഒരേ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അത് നൽകുന്നത്: യെഹൂദനും, യവനനും, ആണിനും, പെണ്ണിനും, ദാസനും, യജമാനനും (റോമ. 1:16; ഗലാ. 3:26-29). ദൈവം വിശദമാക്കിയ മാനദണ്ഡത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരാത്തവർ തിരിഞ്ഞു പൊയ്ക്കളയും.

യേശുവിന്റെ ക്ഷണം അദ്ധ്യാനിക്കുന്നവരും ഭാരം - ചുമക്കുന്നവരുമായുള്ളവർക്കായിരുന്നു. അവരുടേതായ വിഭവങ്ങൾകൊണ്ട് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച് ക്ഷീണിച്ചവരാണ്. “അദ്ധ്യാനിക്കുന്നവർ” എന്നത് ആന്തരികമായ അദ്ധ്യാനമാണ്, എന്നാൽ “ഭാരം - ചുമക്കുക” എന്നതിനർത്ഥം, ബാഹ്യമായ ഭാരമാണ്. തങ്ങളുടേതായ സ്വയന്തീകരണം എന്ന വ്യർത്ഥ പ്രയത്നത്താൽ ചിലർ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കും (തിത്തൊ. 3:5). പരീശന്മാരെ കുറിച്ച് യേശു പറഞ്ഞു, “അവർ ഘനമുള്ള ചുമടുകളെ കെട്ടി മനുഷ്യരുടെ ചുമലിൽ വെക്കുന്നു. ഒരു വിരൽകൊണ്ടുപോലും അവയെ തൊടുവാൻ അവർക്ക് മനസ്സില്ല” (23:4).

തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരോട് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകും എന്ന് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു. “ആശ്വാസം നൽകുക” (*അനാപൗസിസ്*) “പുതുകൽ,” “കുളിർപ്പിക്കുക,” “നവീകരിക്കുക,” അല്ലെങ്കിൽ “നവോന്മേഷമൊരുക്കുക.” അദ്ധ്യാനശേഷവും ദീർഘയാത്രക്കുശേഷവും ആശ്വാസം ആവശ്യമാണ്. “വിശ്രമം” ഒരു പഴയ നിയമ വിഷയമാണ്. അത് ദൈവമക്കൾക്കായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പുതിയനിയമവിഷയവുമാണ് (സങ്കീ. 95:7-11; എബ്രാ. 4:1-11).

വാക്യം 29. തന്റെ ശ്രോതാക്കളോട് യേശു പറഞ്ഞു, “എന്റെ നുകം ഏൽക്കുക.” പുരാതന ലോകത്ത് കീഴ്പ്പെടലിന് ആലങ്കാരികമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു മൃഗങ്ങളെ കുട്ടിക്കെട്ടുന്ന നുകം അക്ഷരികമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (ആവ. 28:48; യിരെ. 27:1-11; വിലാ. 1:14). ന്യായപ്രമാണത്തെ പൗലൊസ് ഒരു “നുകം” ആയി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ഗലാ. 5:1), “നമുക്കും നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും വഹിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത നുകം” എന്നാണ് പത്രോസ് അതിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് (പ്രവൃ. 15:10).¹

അടുത്തതായി, യേശു പറഞ്ഞു, “എന്നോട് പഠിപ്പിൻ.” “പഠിക്കുക” എന്നതിനു ഗ്രീക്ക് ക്രിയ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് (*മാനതനോ*), “ശിഷ്യൻ” (*മാതെ*

ഗ്രേസ്) എന്ന വാക്കിന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പഠിക്കുന്നവരാണ്. അവർ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു പഠിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ് (28:19 നോക്കുക).

പിന്നെ യേശു തന്റെ സ്വഭാവത്തെ വ്യക്തമാക്കി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ.” “സൗമ്യതയുള്ളവൻ,” “താഴ്മയുള്ളവൻ” എന്ന യേശുവിന്റെ സ്വഭാവം നിഗളികൾക്കും കാപട്യമുള്ള പരീശന്മാർക്കും എതിരായിരുന്നു. കഷ്ടപ്പെടുന്ന ദാസൻ എന്നു യേശുയാവ് പറഞ്ഞതാണ് നമുക്ക് ഓർമ്മ വരുന്നത് (യെശ. 42:2-4; 53 നോക്കുക), തിരുവെഴുത്തുകൾ നിറവേറ്റുവാൻ വന്ന യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവന വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.²

“സൗമ്യത” എന്ന വാക്ക് (പരൗസ്), “വിനയമുള്ള” എന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യാം (കെജെവി). ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ മോശെയെ വിവരിക്കുവാനായി ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു (സംഖ്യ. 12:3). സെഖര്യാവ് 9:9 മത്തായി ഉദ്ധരിച്ചപ്പോഴും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്, ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയകരമായ യെരൂശലേം യാത്രയെ കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴായിരുന്നു: “ഇതാ നിന്റെ രാജാവ് സൗമ്യനായി കഴുതപ്പുറത്തു കയറി നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു എന്നു പറവിൻ” (21:5). “ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗമ്യതയെ കുറിച്ചും വിനയത്തെ കുറിച്ചും” പൗലോസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു (2 കൊ. 10:1). ഈ യോഗ്യതയുള്ള ആൾ ഭാഗ്യവാനാണ് എന്ന് യേശു തന്റെ മലമ്പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു (5:5).

ക്രിസ്തു താൻ മുൻപ് പറഞ്ഞതിനോട് സ്ഥിരത നിലനിർത്തി പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും.” ഇവിടെ പറയുന്ന അതേ പോയിന്റനുസരിച്ച് പഴയനിയമത്തിൽ, “പണ്ടേയുള്ള പാതയിലേക്ക് വരുവാൻ” ജനത്തെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു (യിരെ. 6:16). ആ വേദഭാഗത്തിലെ ഭാഷയായിരിക്കണം ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചത്.

വാക്യം 30. യേശു ഒരു വാഗ്ദാനത്തോടുകൂടെ തന്റെ ക്ഷണം അവസാനിപ്പിച്ചു: “എന്റെ നുകം മൂർദ്ധ്യം എന്റെ ചുമട് ലഘുവും ആകുന്നു.” “മൂർദ്ധ്യം” എന്നതിനുള്ള ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (ക്രേറ്റോസ്) “യോജിച്ച,” “സുഖകരമായ,” അല്ലെങ്കിൽ “ദയവായി” എന്നെല്ലാം തർജ്ജിമ ചെയ്യാം. “നന്നായി - യോജിച്ച” എന്നതാണ് ആശയം. മൃഗത്തിനു യോജിക്കാത്ത നുകം അതിന്റെ കഴുത്തിൽ വെച്ചാൽ അതിനു അലോസരമായിരിക്കും. യേശുവിന്റെ നുകം എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും ചുമക്കാവുന്നവിധം യോജിച്ചതും ഭദ്രമായതുമാണ്.

റബ്ബിമാരുടെ ഭാരമുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, യേശുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ പിൻപറ്റുവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്തവയാണ് (1 യോഹ. 5:3). ദൈവവുമായി തന്റെ ജനത്തിന് ഉണ്ടാകേണ്ട ഉടമ്പടി ബന്ധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ മനസി ലാക്കി കൊടുപ്പാൻ യേശു കർശനമായ പാരമ്പര്യത്തെ ഖണ്ഡിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. താൻ നൽകുന്നതു സ്വീകരിപ്പാൻ അവൻ തന്റെ ശ്രോതാക്കളെ ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു.

പാഠങ്ങൾ

ഒരു ക്ഷണം (11:28-30)

ആരാണ് നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നത്, കൃത്യമായി എന്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനാണ് അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നത്? തന്നോടുകൂടെ ഏറ്റവും അടുത്ത വ്യക്തിപര

മായ ബന്ധം പുലർത്തുവാൻ ആണ് യേശു നമ്മെ വിളിക്കുന്നത്. അവൻ പറയുന്നു, “എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ.” ക്ഷണം വ്യക്തിപരമാണെങ്കിലും, “എല്ലാവർക്കും” വരുവാൻ കഴിയും എന്ന് അവൻ പറയുന്നു. സജീവമായ, തിരക്കുള്ള അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെയാണ് അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ജീവിതം കഠിനവും ഭാരവുമായിരിക്കുന്നവരെയാണ് യേശു വിളിക്കുന്നത്. ഒരാൾ തന്റെ ജോലിയിൽ തൃപ്തനായിരിക്കയില്ല. മറ്റൊരാളുടെ വിവാഹജീവിതം തൃപ്തികരമായിരിക്കയില്ല. പ്രായമായവർ ആരോഗ്യപ്രശ്നം നേരിടുമ്പോൾ, ഒരു യുവതിക്ക് തന്റെ ധർമ്മികതക്ക് വിട്ടുവീഴ്ച്ച ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു. അടിക്കപ്പെട്ടവരെയും, തകർക്കപ്പെട്ടവരെയും, ഭാരം വഹിക്കുന്ന എല്ലാവരെയുമാണ് അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നത്. നാം വിശ്രമം കണ്ടെത്തുവാനാണ് അവൻ വിളിക്കുന്നത്. ആ വിശ്രമം വെറും ഭൗതികമല്ല, മറിച്ച് നാം ചുമക്കുന്ന ആത്മീയ ഭാരത്തിൽനിന്നാണ്. അവൻ ആരാണ് അല്ലെങ്കിൽ എന്താണ് എന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, അവൻ നമ്മിൽ വെക്കുന്ന ചുമത്ത് “ലഘുവാണ്.” അവൻ “സൗമ്യതയും താഴ്മയുമുള്ളവനാണ്.”

നാം ചുമക്കുന്ന ഭാരം (11:28-30)

ജീവിതയാത്രയിൽ ഉടനീളം നാം അനേകം ഭാരങ്ങൾ ചുമക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂതകാല ദുഃഖങ്ങൾ, വർത്തമാനകാല ചിന്തകൾ, ഭാവിയെ കുറിച്ചുള്ള വിചാരങ്ങൾ എന്നിവയാണ് അവ. നമ്മുടെ ജീവിതം പിരിമുറുക്കമുള്ളതായി തീരാം. നമ്മുടെ ഭാരം കുറയ്ക്കുവാൻ ദൈവം നമുക്ക് രണ്ടു വഴികൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്, അവ അവനിൽ ഏൽപ്പിക്കാം (1 പത്രോ. 5:7; സങ്കീ. 55:22). രണ്ട്, ഒരു ദിവസം നമുക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതിനപ്പുറം കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ നമുക്ക് ബോധപൂർവ്വം ശ്രമിക്കാം (മത്താ. 6:34).

കുറിപ്പുകൾ

¹നോക്കുക സിരാഖ് 5:1-26; മിഷ്നാ *അബോത്ത* 3:5; *ബെരാക്കോത്ത* 2.2. ²നോക്കുക ഡൊണാൾഡ് ഏ. ഹാഗെർ, *മാത്യു 1-13*, വേർഡ് ബിബിളിക്കൽ കമെന്ററി (ഡാലസ്: വേർഡ് ബുക്ക്സ്, 1993), 324.